

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

N. ΣΚΛΗΡΟΥ

Όπως εγράψαμε και άλλοτε οι ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ, μακράν της στενής εξειδικεύσεως, είναι οι πλέον ολοκληρωμένοι και συντηρητικοί εκπαιδευτικοί. Είναι οι πλησιέστεροι προς την οικογενειακήν αγωγήν και την παράδοσιν, με έμπειρίαν και πλήθος παρατηρήσεων επί της βασικής - στοιχειώδους εκπαίδευσως, τας οποίας άτυχώς δέν έπεξεργάζονται συστηματικώς διά να καταλήξουν εις πρακτικά συμπεράσματα επί των άποτελεσμάτων του έργου των. Ούτε παρακολουθούν τους μαθητάς των μετά την άποφοίτησιν.

Ίδού όμως τώρα, ένας Άμερικανός δάσκαλος, ο JOHN HOLT, άναδεικνύεται έπιστήμον έρευνητής, χωρίς να είναι ειδικός διπλωματούχος (ψυχολόγος κ.λ.). Μακράν του επαγγελματισμού και της προπαγάνδας, συνεκέντρωσε τας έκ της εφαρμογής της σχολικής παιδαγωγικής παρατηρήσεις του, διά να μάς παρουσιάση ώμήν την άποτυχίαν, όχι πλέον της προκεχωρημένης άστικής εκπαίδευσως (γυμνασίον και πανεπιστημίον) αλλά της στοιχειώδους σχολικής, ή οποία δυστυχώς είναι και ύποχρεωτική.

Τό βιβλίον του όχι άπλώς άξιζει αλλά επιβάλλεται να διαβασθή από όλους τους εκπαιδευτικούς και τους γονείς που πράγματι αγαπούν και ενδιαφέρονται διά τό άσφαλές μέλλον των παιδιών και του έθνους των.

—Πρέπει λοιπόν όλοι οι υπεύθυνοι να προσέξουμε τας έπιστημονικάς άποκαλύψεις του: Τήν αυταπάτην των διδασκάλων ή την έκ των βιβλίον παραπλήρησιν των. Τόν επαγγελματισμόν πολλών εκπαιδευτικών. Τήν διάγνωση της πνευματικής άναπηρίας των μοντέρνων εκπαιδευτικών μεθόδων. Τα έκ των ιδίων των παιδιών διδάγματα μας. Τήν άκατάσχετον και επιβλαβή λογοκρατίαν. Τις έξυπνάδες του σχολείου και την άποβλάκωσιν των μαθητών. Τήν άνικανότητα των γραμματισμέ-

νων στη χειρωνακτική εργασία και στη ζωή. Τόν φόβον του μαθητού με την στρατηγικήν του δι' αυτοπροστασίαν. Τήν άναγνώρισιν της αυτομορφώσεως των παιδιών παρά την άποτυχίαν των στο σχολείο. Τήν κατά τύπους ψευδοεκπαίδευσιν ή όποία περιορίζει την νοημοσύνην. Τα βλαβερά άποτελέσματα της σημερινής εκπαίδευσως στον χαρακτήρα και στη διάνοια των παιδιών. Τήν ώριμότητα και έξυπνάδα των κακών μαθητών έξω στη ζωή. Τήν χωρίς νοημοσύνην ένέργεια των έξύπνων μέσα στο σχολείο. Τήν άξίαν των παραμυθιών. Τήν έπιδεξιότητα των νηπίων έκ της πρώτης της άνευ καταναγκασμού έμπειρίας. Τήν δύσκολη θέση του δασκάλου που ξέρει ότι εκείνα που έμαθαν τά παιδιά θα τά ξεχάσουν αύριο. Τήν λειτουργίαν του νου διά πάσαν χρήση αναλόγως της άσκήσεώς του. Τις άτέλειες και αντιφάσεις του εργαλείου της γλώσσης έν σχέσει με την πείραν. Τό σταμάτημα της σκέψεως με την παραφόρτωσιν των γνώσεων. Τήν διαφοράν της φαινομενικής από την πραγματικήν γνώσιν. Τας άποδείξεις της άληθούς κατανοήσεως. Τήν διά των όμιλιών έξαπάτησιν ως προς τόν πραγματικόν κόσμον. Τόν διά των άνευ σημασίας λέξεων παπαγαλισμό. Τήν άξίαν το υπαιχνιδιού διά την μάθησιν. Τήν έλλειψιν έξασκήσεως επί των υλικών στο σχολείο.

Τις επαναλήψεις των σχολικών διατυπώσεων που δέν φθάνουν στην κατανόηση, αλλά στην παπαγαλία.

Τήν ανάγκην διδασκαλίας και των μαθηματικών με υλικά πειράματα που δέν καταστρέφουν την διάνοια. Τό σχολείο παγίδα που κάνει τά μέσα σχολόν, μπερδεύοντας τις εκπαιδευτικές διακηρύξεις με οικονομικούς και διοικητικούς σκοπούς.

Τήν τυφλή έπιμονή μας στο σχολείο παρά τη βλάβη και τό κακό.

Τά τέστ και τους διαγωνισμούς που καλύπτουν την άγνοιαν των παιδιών.

Τήν σύγχυση της καλής συμ-

περιφοράς και της ύπακοής με τόν χαρακτήρα, του όποιου ή δημιουργία άπέτυχε στο σχολείο. Τήν ζωή που δέν έχει σχέσιν με τας σωστάς σχολικάς άπαντήσεις.

Τό σχολείο που οδηγεί τά παιδιά σε συνδυασμούς από μικροαπάτες, θεωρούμενες ως βασική αίτία της αύξήσεως της έγκληματικότητας.

***

—Προπαρασκευάζουμε, γράφει, νοθευμένους διαγωνισμούς διά να μη φανούμε δευτέρας τάξεως δασκάλαι.

Στό σχολείο - φυλακή τά έξυπνα πειραματιζόμενα παιδιά άρνούνται στο δάσκαλο την νοημοσύνη τους, για να την χρησιμοποιήσουν στη ζωή, όπως οι ύπόδουλοι λαοί. Είναι άχρηστο να φωνάζουμε στα παιδιά να προσέξουν διαλέξεις που δέν ένδιαφέρουνται.

Κάνουμε τά παιδιά του σχολείου πνευματικά άδύνατα, νοθρά, άδιάφορα, φοβισμένα και άνειλικρινή, ικανά μόνον για έναν καλό βαθμό και προς παρασιτισμόν, ένω ό νοήμον άνθρωπος άντιμετωπίζει την περίπλοκη ζωή με τόν νουν, τας αισθήσεις, την τόλμη, την φαντασία, την πρωτοτυπία και την έλπίδα, έστω και άγράφματος.

Καταστρέφουμε με την εκπαίδευσιν αντί ν' αναπτύξουμε την μεγαλοφυΐα, την περιέργεια, την αγάπη για μάθηση και την δημιουργική ικανότητα των νηπίων. Τα άπομακρύνουμε από την πραγματικότητα, διά ν' ασχοληθούμε με λέξεις και σύμβολα άνευ σημασίας, με μιá παραποιημένη εικόνα του κόσμου.

Και ό HOLT καταλήγει, ότι πρέπει να πετάξουμε τά περισσότερα εκπαιδευτικά μας προγράμματα, διότι τό σχολείο πρέπει να είναι ένας μεγάλος κήπος.

Συμφωνεί δηλαδή με τους άλλους έρευνητάς εκπαιδευτικούς και σοφούς, άποσπάσματα των όποιων γράφουμε στην σελίδα 171, περί άποτυχίας του σχολείου του ήδη εύρισκομένου μακράν της ζωής, της εργασίας, της οικογενείας, των παραδόσεων και του Έθνους. Είναι τό άστικόν σχολείο της παρακμής, του κλασσικού ψευτοαν-

θροπισμοῦ ποῦ ἀναπτύσσει τὴν ἐγκληματικότητα καὶ τὸν ἐκφυλισμόν.

Ἐὸ ΧΟΛΤ ὅμως εἶναι περισσότερο ἀποκαλυπτικός, εἰλικρινῆς καὶ αὐτοελεγχόμενος.

Ἐν καὶ ἀνύποπτος τῆς ἀγροτικῆς κοινωνίας καὶ τοῦ παραδοσιακοῦ χωριάτικου πολιτισμοῦ, φθάνει νὰ παραδεχθῆ τὴν

αἰώνιον ἀγροτικὴν οἰκογενειακὴν παιδαγωγικὴν, διὰ τὴν ὁποίαν γράφομεν καὶ εἰς τὴν σελίδα 215, ἀκόμη δὲ νὰ θέσῃ πρῶτος τὴν δυναμίτιδα εἰς τὰ θεμέλια τῆς παγκοσμίου σχολικῆς βιομηχανίας τῶν πολιτισμένων διπλωματούχων παρακμιῶν, ἵπευθύνων διὰ τὸ κατάντημα τῆς σημερινῆς κοινωνίας.

Ἐτυχῶς ὑπάρχουν ἀκόμη πολλοὶ ἄστοι ἐκπαιδευτικοί, ἀνύποπτοι τῆς βασικῆς, παραδοσιακῆς καὶ κανονικῆς κοινωνίας τοῦ ἀνθρώπου, οἱ ὅποιοι δὲν προσήγγισαν στὴν χωριάτικη κοινωνία ἢ ἔρευναν διὰ νὰ συνέλθουν ὅπως ὁ **HOLT**. Διὰ τοῦτο συνεχίζομεν κατοπύερω.

Ν. Σ.